

այն դափնին — Կարմիր ինչպէս սերտին մա-
քուր ոտնամատը — Զոր կը չիկնցնէ կոխուած
արշալոյսներուն ամօթխածութիւնը :

Սմբուլը, եւ քնքափալ մտնոյն, — Ու
կոտ մարմնոյն հանդուսակ, վարըր — Անգութ,
ջինջ պարտէզին ծաղկեալ Հերովդիադան, —
Այն զոր վայրի ու պայծառ արիւն մը կ'ոտզէ :
Եւ հեծկլտացող ճերմակութիւնը յօրինցեր
չուաններուն, — Որ, թաւաղելով հասպնե-
րու հովտի մը վրայէն որուն հազիւ կը քսուի,
— Տփուռած հորիզոններուն ծաւի խունկին
մէջէն — Կը բարձրանայ՝ երազոտ՝ դէպի լուսինը
որ կուլայ :

Ո՛վսնաւ ծնծղաներով ու բուրվաւներով
— Ո՛վ Տիրամայր, ո՛վսնաւ մեր լիբոսին
պարտէզէն. — Եւ թող արձագանգն աւարտի
երկնային իրիկուններուն մէջ. — Զմայլա՛նք
նոյնածաղկեալ, փողփողո՛ւմ լուսապսակնե-
րուն :

Ո՛վ Մայր, որ ստեղծեցիր, ըստ արդար ու
հօգ Ծոցիդ — Բաժակներ որոնք ապագայ սր-
ուակը կը ճօճեն, — Մեծ ծաղիկներ, եւ բա-
լասան Մա՛ր — Խոնջ բանաստեղծին համար
զոր կեանքը կը նքուզէ :

ՄԹԷՖՈՆ ՄԱՆԱԽՄԷ

ՂԱԶԱՐՈՍ

Յիսուսի ձայնն անոնիւն, Ղազարոս արթն-
ցաւ. — Գունատ, ելաւ մութին մէջ կանգնեցաւ.
— Դուրս ցատքեց իր մեռելական խանձարու-
քին մէջ սրտփալով, — Յետոյ, չիտակ՝ դէմն
եղած կողմը, խոհուն ու մինակ, քաղեց գնաց :
Խոհուն ու մինակ, անկեց ի վեր քաղեց քա-
ղաքին մէջ, — Կարծես մէկ փնտռելով զոր
չէր գտնի, — Եւ ամենուրեք՝ իր ամէն մէկ
քայլին՝ հանդիպելով — Կեանքի իրերուն, ըստ-
րուկ խուժանին :

Իր ճակտին տակ որ կը շողար մեռելներու
դալկութեամբը — աչքերը փայլակ չէին արձա-
կեր. եւ բերբը, — Կարծես յաւերժական փող-
փողունները վերլիչելով, — Դէպ ի դուրս նայե-
լու անկարող կը թուէին :

Կ'երթար աղու պէս դանդաղկոտ, դառնա-
տեսիլ — Ինչպէս յիմարը մը Ամբոխն անոր առ-
ջեւը կը ճեղքուէր. — Ոչ ոք համարձակելով
անոր խօսք ուղղել, կը թափառէր ան ըստ բազ-
դի, — Ինչպէս մարդ մը որ վատառողջ օգի մը
մէջ կը խեղդուի :

Ա՛լ ոչինչ հասկնալով երկրիս անարգ — Բըզ-
զիւնէն, իր անպատում երազին մէջ խորատոյգ,
— Ինքն իսկ իր հաւուր գաղտնիքէն զարու-
րած, — Կուգար ու կը մեկնէր անխօսուկ :

Երբեմն կը սարսուր, կարծես տենդէ բըռ-
նուած, — Եւ որպէս թէ խօսիլ ուզէր, ձեռքը
կ'երկնցնէր. — Բայց անտես ձեռք ըր իր բեր-
նին վրայ կը կասեցնէր — Վերջին վազորդային
անձանօթ բարը :

Այն ատեն, Բեթանիոյ մէջ, ամէն տեղ, երե-
տասարդներն ու ծերերը — Վախցան այդ մար-
դէն. — ան կ'անցնէր խոհուն ու մինակ. — Եւ
ամենէն աներկիւղին երակներուն մէջ արեւը
կը ստաէր, — Տարտամ թրեւալքին առջեւ որ
կը լողար անոր աչքերուն մէջ :

Ա՛խ, ո՛վ պիտի ըսէ երբեք ըստ տարօրինակ
չարչարանք, — Դո՛ւն որ ետ զարձար գերեզ-
մանէն ուր ամէնքը մնացին, — Որ կրկին ապ-
րեցար, քաղաքներուն մէջ քաշկոտելով —
Պատանքդ՝ խարադի մը պէս մէջքիդ փաթթը-
նուած :

Տփո՛յն յարուցեալ, զոր որդիքը խածեւ էին,
— Կրնայի՛ր նորէն դառնալ այս աշխարհիս հո-
գերուն, — Ո՛վ զուն, որ ըստ խորին ապու-
թեանդ մէջ՝ կը բերէիր — Դիտութիւնը որ ար-
գիլուած է անյազ տիեզերքին :

Հազիւ թէ մահն իր որսը կեանքին դար-
ձուց, — Դուն նորէն մութին մէջ մտար, խոր-
հրդաւոր ուրուական, — Մոլեգին ժողովուրդ-
ներուն մէջէն հանդարտ անցնելով, — Եւ այդ
եւս անգիտակ անոնց ցալին ու խնտումին :

Գու հերկորդ կեանքիդ մէջ, անդգայ եւ ան-
բարբառ, — Անոնց մօտ անհետ յիշատակ մը
թողուցիր միայն — Երկո՛ւ անգամ ուրեմն կրե-
ցիր զգեստող զրկապնդումը — Դառնալու հա-
մար երկնակապտոյտին որ դէպի քեզ կը վերա-
խուժէր :

— Օ՛հ, քանի՛ քանի անգամ, այն ժամուն
ուր ստուերը միջոցը կը լեցնէ, — Հեռու՛ ապ-
րողներէն, երկնքին ոսկի խորքին վրայ ցցելով.
— Գու մեծ կերպարանդ դէպի Անեղը բազկա-
տարած, — Անուր կանչելով անցնող յետամնաց
հեշտակին,

Գանի՛ անգամ քեզ տեսնի թաւ խոտերուն
մէջ, — Մինակ ու խոհուն, գերեզմանոցներուն
չուրջը յաճիլ, — Եւ խախնձկնով բոլոր այն մե-
ռելներուն որոնք իրենց քարէ անկողնին մէջ —
Օր մը պառկած էին ա՛լ չկլլելու համար :

ԼԷՈՆ ՏԵԷՌԻՍ